

Kázání z Domu sv. Marty **DOBŘÍ PASTÝŘ JE MÍRNÝ A TICHÝ**

3. 5. 2020

V homilii papež komentoval druhé čtení (1 Petr 2,20-25), responsoriální žalm (Žl 23, 2-3a.3b-4.5.5) evangelium (Jan 10, 1-10) o dobrém Pastýři:

„První list apoštola Petra, jehož úryvek jsme vyslechli, dýchá klidem. Mluví o Ježíši: » On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo (kříže), abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší« (1 Petr 2, 24-25).

Ježíš - jak Jej vidí Petr - je pastýřem, který přichází zachránit zbloudilé ovce, jimiž jsme byli. A v Žalmu 23 jsme opakovali: »Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám« (v.1). Přítomnost Páně jakožto pastýře stáda. V desáté kapitole Janova evangelia, z níž jsme četli, se i Ježíš prezentuje jako pastýř. Dokonce nejen jako pastýř, ale jako »dveře«, kterými se vchází k ovčím (Jan 10,8).

Všichni, kteří přišli a nevcházeli těmito dveřmi, byli zloději a lupiči, kteří chtěli mít ze stáda zisk; nepraví pastýři. A v dějinách církve bylo mnoho takových, kteří působili ovčím škodu. Nestarali se o stáde, ale jenom o kariéru nebo politiku či peníze. Ovce je však poznaly, vždycky je rozpoznají a jdou hledat Boha na Jeho cesty.

Jakmile je však dobrý pastýř vede kupředu, stádce jde vpřed. Dobrý pastýř naslouchá stádci, vede je a stará se o ně. A stádce dovede rozlišovat mezi pastýři. Nesplete se. Stádce důvěruje dobrému pastýři, důvěruje Ježíši. Jedině pastýř podobný Ježíši budí ve stádci důvěru, protože On je dveřmi. Ježíšův styl musí být stylem pastýře. Jiný neexistuje. Vždyť i Ježíš, jak praví Petr ve druhém čtení: »trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného. Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval« (1 Petr 2,20-23). Byl mírný. Jedním ze znamení dobrého pastýře je mírnost. Dobrý pastýř je tichý. Pastýř, který není tichý, není dobrý. Něco skrývá, protože mírnost je vidět tak, jak je, nebrání se. Pastýř se vyznačuje něhou, laskavou blízkostí. Zná každou ovci jménem a pečuje o každou, jako by byla jediná, takže když se vrátí večer po práci unaven domů a všimne si, že mu jedna chybí, vyjde ven a usilovně ji hledá, a když ji najde, přinese ji na ramenu (srov. Lk 15,4-5). To je dobrý pastýř Ježíš, který nás všechny provází na cestě života. A tento obraz pastýře a obraz stádce a je velikonoční obraz. Církve první velikonoční týden zpívá překrásný hymnus o nově pokřtěných: „Hle, toto jsou beránci“, který jsme slyšeli na začátku mše. Obraz společenství, něhy, dobroty a mírnosti - to je církev, kterou si přeje Ježíš. A tuto církev Ježíš opatruje.

Tato neděle je krásná. Je to pokojná, laskavá a tichá neděle, protože náš pastýř o nás pečuje: »Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám« (Žl 22,1).

<https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=31033>

STÁTNI SVÁTEK 8. 5.

V pátek 8. 5. 2020 uplyne 75 roků od konce II. světové války. Rád bych v následujících řádcích oživil vzpomínku na dramatické události řádky naší farní kroniky. Navíc jsem se kvůli tomu vypravil do kostelního depositáře, abych Vám mohl pro tento článek vyfotit nápis na oltáři, který používáme jednou za rok jako „Boží hrob“ Tento oltář je jednou z mála dobových reálií, která velice výstižně připomíná vděčnost našich předků za dar míru.

**Co myslíte – neměli bychom taky my poděkovat ?
Pokud to cítíte stejně, zvu Vás na přenos bohoslužby z našeho farního kostela.**

Zn pátek 8. května 2020 v 19:00 ji můžete na svých počítačích sledovat v aplikaci YouTube.

Do vyhledávacího řádku aplikace YouTube napište „josef opluštil favb“

ROK 1945 - ZÁZNAM Z FARNÍ KRONIKY

Začátkem roku přiblížila se fronta až k moravskoslezským hranicím, Rusové stáli u Moravské brány, u Moravské Ostravy a u Opavy. Dunění děl bylo slyšet stále zřetelněji. Nálety ruských letadel byly čtenější. Poplašné sirény v Olomouci houkaly ve dne i v noci. Transporty ruských zajatců v hrozně zuboženém stavu procházely městečkem, byly hnány Němci od východu dále na západ, naši lidé se jich ujímali a hleděli zmírnit jejich tvrdý osud, hlavně tím, že jim dávali dosyta najíst. Velkou Bystřicí projelo také velmi mnoho nákladních vlaků s politickými vězni z koncentračních táborů ve Slezsku, Varšavy a Osvětimi. Vězni byli stěhováni v otevřených vozech dále do vnitrozemí. Bylo zřejmé, že válka se blíží mílovými kroky ke konci, že nacistickému režimu bude již brzy odzvoněno navždy. Gestapáci však řádili stále, ba zdálo se, že jejich běsnění ještě více stupňuje. Bylo to vidět dne 22. 2. 1945, kdy zapálili zdejší palírnu u pivovaru, aby se tak pomstili několika partyzánům, zdržujících se na půdě této budovy. V palírně byli jen čtyři členové skupiny, a to Václav Mikolášek ve věku 23 let a Saša Nikolajčik – učitel a poručík rudé armády ve věku 23 let. Další dvě osoby zemřely při přestřelce. Byl to Walter Knappe ve věku 23 let a Jiřina Nyklová - obchodní příručí z Velké Bystřice ve věku 21 let. Florián Nykl zemřel rovněž následkem útrap ve věznici na Pankráci. Už na těchto obětech nacistické zvlčilosti, jakož i dalším dalším členům partyzánské skupiny - Bedřich Schneider – student obchodní akademie, který byl postřelen, když prchal před svými pronásledovateli u Starojické Lhoty a Stanislav Mikolášek – student reálného gymnázia z Bukovan, který padl rovněž při pronásledování bylo vidět jejich řádění. Dne 11. 5. 1945 byla uspořádána pietní vzpomínka ve zdejším kostele a na místním hřbitově. Stalo se tak u příležitosti převozu tělesných pozůstatků zastřeleného Bedřicha Schneidera z Bukovan ze hřbitova starojického na hřbitov velkobystřický dne 24. 6. 1945.

V sobotu dne 5. 5. 1945 přiblížila se fronta až do našeho kraje. Nastal vlastní boj o město Olomouc, který trval do úterka 8. 5. Velká Bystřice vyšla z těchto hrůz bez pohromy jako zázrakem. Poškozeny byly jen některé domy, a to nepatrně. Farní kostel to odnesl jen několika vybitými tabulemi v oknech s malým poškozením omítky. Na střechu chlévů u farní budovy byl plný zásah granátů, který rozbil však pouze střechu, větších škod nenadělal. Plný zásah granátů dostala také budova souseda p. Mat. Peřiny. Granát rozbil zeď od Přáslavic a vletl až do kuchyně. Na lidských životech si však válka posledních dnů vybrala několik z nich. Ve Velké Bystřici je to p. Dostálová – 35 let, vdova po dozorci finanční stráže, v Bukovanech Ladislav Prášil 32 letý, zabit při bombardování. Dále Andrés Miroslav, 29 let, rovněž zabit odštěpem pumy při bombardování. V Bystrovanech Štěpán Kopečný, 19let, zednický pomocník, zastřelen na ulici při přestřelce, dále Anička Hradilová, 13ti letá, smrtelně zraněna při přestřelce na návsi, Václav Šulc rovněž poraněn při přestřelce. Ve Svěsedicích – Božena Spurná, 39 let, těžce zraněna ruským autem ve Velké Bystřici, zemřela ve vojenské nemocnici v Olomouci.

Po celé čtyři dny 5. – 8. žili lidé v bydlišti v krytech, jen chvílemi vycházeli se nalapat trochu čerstvého vzduchu. Normální život venku byl nemožný. Ve farní budově jsme měli dobrý kryt ve sklepě, který byl zařízen jako obytná místnost. Bylo tam mnohdy až 20 lidí. Byla tam postavena železná kamínka, dalo se tam tedy vařit i topit. Lidé tam měli i peřiny, takže se mohli i vyspat, hlavně děti.

Mše svaté byly slouženy v kostele každodenně uprostřed válečné vřavy. Byly to chvíle pohnuté, strašné, ale při tom všem neskonale krásné, plné naděje blížící se svobody.

V úterý 8. 5. v 6 hod. večer ukázal se ve Velké Bystřici první ruský voják a po něm vjelo do Velké Bystřice ruské vojsko z ruského dělostřelectva. Bylo nadšeně pozdravováno obyvatelstvem a také hojně pohoštěno. Na faře bylo na večeri 12 ruských důstojníků, kteří se chovali vzorně, uspokojeni potom kolem 12. hod. v noci opouštěli faru. Na druhý den přišli všichni na oběd. Tak byla Velká Bystřice osvobozena téměř bez boje. Postupně se vzdaly na Moravě a v Čechách poslední zbytky rudé armády, takže 9. 5. byl již všude klid. Při slavných děkovných bohoslužbách v kostele 10. 5. na svátek Nanebevstoupení Páně a při velké děkovné pouti na Sv. Kopeček v neděli 8. 7. 1945, jsme vzdali Pánu Bohu a Matičce nebeské Panně Marii díky za záchranu a prosili o další pomoc a ochranu pro sebe, své známé a svoji vlastní. Doba strašného útisku a pronásledování jest za námi. Ze zdejší farnosti zemřeli následkem válečných útrap mimo již uvedené oběti během války tyto lidé: Norbert Menšík – hostinský ve Velké Bystřici, Navrátil Antonín z V. Bystřice, dále Jindřich Motloch – finanční dozorce z V. Bystřice, František Knoll – V. Bystřice. Partyzáni: Josef Jahn, V. Bystřice, František Švec z V. Bystřice a Josef Musil ještě s jedním byli upáleni v lesní chatě u Tršic. Rudolf Smékal byl popraven v Mnichově. Dva bratři Glaudrovi – jeden spadl jako letec, druhý zemřel v koncentráku. Mimo to bylo mnoho lidí vězněno a pak propuštěno. Také farář Václav Jakubík byl celkem pětkrát vyslýchán a pronásledován gestapem a hrozilo mu nebezpečí věznice a koncentráku. Ze všech těchto nebezpečí však vyvázli vždy šťastně. Doufáme, že se tyto doby už nikdy více nevrátí. Dekretem prezidenta republiky se provádí nebo připravuje z pohraničí a také z vnitrozemí odsun všech Němců. Tím je uprázdněno mnoho usedlostí v pohraničí. Na tato uprázdněná místa se stěhují Češi. Tím vzniká nové stěhování národů. Také z naší farnosti se již mnoho rodin českých vystěhovalo. V neděli dne 5. 7. uspořádala obec Bukovany pěknou pobožnost a svěcení nové motorové stříkačky. Dopoledne byla sloužena v tamní kapli mše sv. a odpoledne bylo svěcení stříkačky s promluvami, které dával farář V. Jakubík.

Dva zvony odevzdané r. 1942 Wehrmachtu, byly kostelu zase vráceny. Na svátek sv. Václava 28. 9. zvonily jsme poprvé. Zvony byly v Praze na Manilách ve skladišti.

VZPOMÍNKA NA OTCE WALERIÁNA BUGELA

„Aby toho nebylo málo“ - touto známou replikou bych chtěl oživit vzpomínku na svého kamaráda a kolegu, který občas bral zástup za mne v našich farnostech. Poslední náš rozhovor se odehrál ve Svatém týdnu a týkal úskalí liturgie – tady jemu děkuji za kvalifikované duchovní doprovázení v podmínkách, na které žádné liturgické rubriky nepamatovaly. Na závěr své vzpomínky bych chtěl zveřejnit text přání, které otec Walerián poslal mě a mým farníkům o svých posledních Velikonocích...

**Do člověka jakožto bytosti od počátku dějin smrtelně nakažené virem hříchu
byla zároveň naočkována touha po nekonečnu.
Zakoušení vlastní ne-moci, křehkosti života a pomíjivosti je tak pro něj ne až tak prokletím,
jako spíše stále obnovovaným impulsem hledat to, co bude trvat navždy.
Zároveň je to i pozvání ke kenotickému sejítí až na samotné dno existence
a sestoupení do propasti beznaděje, odkud jediná cesta vede nahoru
směrem k světlému zmrtvýchvstání prozařujícímu veškeré stvoření.**

Walerián Bugel

S důvěrou v nekonečnou moc Boha, mohoucího dovést všechna rozumná stvoření do světla zmrtvýchvstání, dáváme na vědomí, že dne 28. 4. 2020 ve věku nedožitých 52 let byl Pánem Života uchopen za ruku a přitáhnut k věčné Passé

P. Mgr. ThLic. Walerian Bugel, dr. hab.,

teolog, vědec, univerzitní učitel,

kněz vpravdě katolický

– celebrující jak v západní, tak východní (byzantsko-slovanské) tradici.

Přitáhnut příkladem svého otce důsledně přijal výzvu pomáhat Božím lidu k plnosti Krista, stále bolestně zakoušeje, jak církev nedorůstá toho, k čemu byla přivolána a posvěcena. Dospění Kristova těla v jeho pozemském rozměru, zvláště římské tradice, ke slíbené plnosti bude očekávat ve společenství svatých hříšníků spasených mocí milosti Pána. Rozloučení při byzantsko-slovanské liturgii se uskuteční ve **středu 6. 5. 2020 ve 14:00** ve **farním kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně**. Poté bude tělo zesnulého uloženo do rodinného hrobu na hřbitově v Horním Žukově.

zarmoucení nejbližší

Vzhledem ke stávajícím opatřením je třeba mít roušku, použít dezinfekci a dodržovat dvoumetrové odstupy.

Rozloučení bude možné sledovat také online: <http://www.farnost-tesin.cz/index.php/prenos-bohosluzeb>

R. I. P.

JUBILEA KNĚŽÍ KTEŘÍ PŮSOBILI V NAŠICH FARNOSTECH

70 let 11. 5. 1950 P. doc. Dr. Rudolf SMAHEL SDB, Th.D. kaplan Olomouc - Nová Ulice

50 let 11. 5. 1970 P. Mgr. Radomír Metoděj HOFMAN OT farář Bouzov

Jménem svým i jménem svých farníků oběma jubilantům přeji a vyprošuji všechno nejlepší od Toho Nejlepšího....

Otec Josef

KAPLE BYSTROVANY

Po loňské opravě harmonia, což obnášelo náročné stěhování nástroje z kůru kaple, jsme provedli kontrolu stavu dřevěné podlahy kůru a schodiště. Obojí bylo již dříve napadeno červotočem a několikrát již byla vyslovena nutnost opravy, což se potvrdilo a rádi bychom toto v blízké době uskutečnili. V současné době tedy probíhá příprava k opravě /návrh, rozpočet, nutné dokumenty/ a jednání s OÚ, který je majitelem objektu. Vzhledem k novému umístění schodiště dojde i k rozšíření kůru, takže bude více prostoru jak pro pěvecký sbor, tak i pro věřící při bohoslužbách či návštěvníky při koncertech. Pokud vše dobře půjde /s pomocí Boží!/, mohla by kaplička být hotova a připravena k prvním bohoslužbám po ukončení veškerých současných pandemických opatření. Tak, abychom se mohli všichni sejít k děkovné bohoslužbě včetně seniorů. Prosíme o modlitbu!

Marie Plesková

POZVÁNKA NA ORELSKÝ TÁBOR

Tentokrát se náš tábor uskuteční
v okolí Andělské Hory,
kde budou mít děti
možnost zažít táborové dobrodružství
v krásné přírodě.

Kromě her, se mohou těšit také na výlety po okolí,
společné večery strávené kolem táborového ohně
a náš instruktorský tým, který udělá všechno pro to, aby si domů
přivezli pořádnou hromadu nezapomenutelných zážitků. Zároveň
jsme přijali několik důležitých opatření, aby se mohl tábor vůbec
uskutečnit.

Termín: **15.7. - 25.7.2020.**

Místo: **Andělská Hora** (ubytování v budově, okolí ideální pro tábor)

Pro děti ve věku 6 - 13 let.

Více informací a přihlášku naleznete na Orelských webových stránkách: <https://orel-vb.cz/tabor2020>

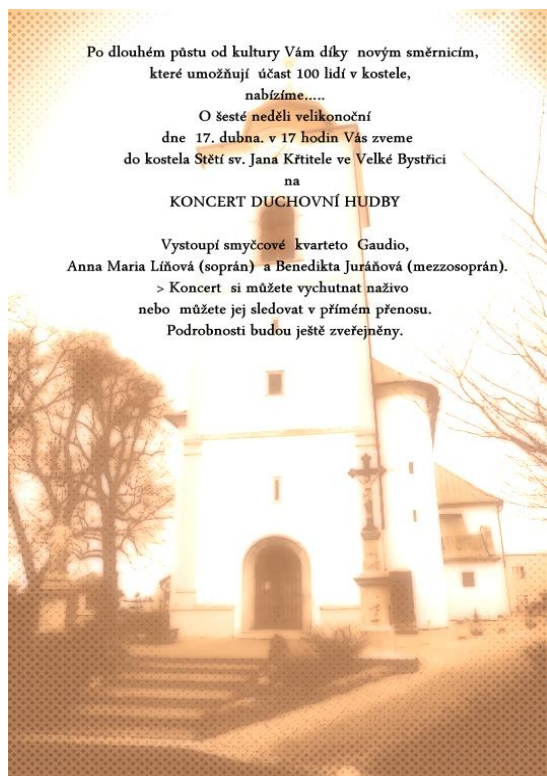
Těšíme se na vás!

Radek

ČTENÍ NA MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Po kladných ohlasech z řad kněží i laiků na loňské Májové úvahy jsme na Centru pro rodinný život v Olomouci připravili další materiál k májovým pobožnostem (tentokrát k 400. výročí od umučení Jana Sarkandra). Májová čtení lze využít při květnových bohoslužbách, jak jste ve farnostech zvyklí (i když s omezeními, která nyní trvají), nebo je můžete preposlat těm, kteří by o ně měli zájem, do kostela se nedostanou a chtěli by si májové pobožnosti prožít doma v rodinách nebo i sami (např. senioři).

Májové úvahy pro rok 2020 si můžete stáhnout na našich farních webových stránkách

Pozvání do naší hospůdky na faře ve Velké Bystřici

Poprvé otevřeno ve čtvrtek 14. 5. 2020

Pondělí, Úterý, Středa ZAVŘENO

Čtvrtek 11:30 až 21:00

Pátek 11:30 až 22:00

Sobota 11:30 až 22:00

Neděle 11:30 až 18:00

Miša & Radek Kotyzovi

[+420 733 730 632](tel:+420733730632)

Pivní samoobsluha otevřena denně od 9:00 do 21:00

DOBRÁ ZPRÁVA PRO VŠECHNY, KDO SE CHTĚJÍ VRÁTIT DO KOSTELA

Od **11. května** nové vládní ustanovení z 30. dubna určuje, že počet účastníků bohoslužeb za stejných podmínek se zvýší na **100 osob**.

Mezi účastníky bohoslužeb se nepočítají ti, kteří vykonávají povolání: celebrující, asistující, kostelník, zvoník, apod., toto rozhodnutí o nezapočítávání se hlavních vedoucích bohoslužby platí od 12. března 2020, jak sdělil od počátku prof. Roman Prymula.

P.S. Těšíme se všechny, kteří se těší na návrat do svého farního kostela
(zatím pouze jen Velká Bystřice a Hlubočky).

Internetové přenosy z farního kostela budou i nadále pokračovat.